

PJESMA NAD PJESMAMA

POGLAVLJE 1

Salomonova Pjesma nad pjesmama

- ² Poljubi me poljupcem usta svojih, ljubav je tvoja slađa od vina.
- ³ Miris najboljih mirodija, ulje razlito ime je tvoje, zato te ljube djevojke.
- ⁴ Povuci me za sobom, bježimo! Kralj me uveo u odaje svoje. Igrat ćemo se i radovati zbog tebe, slavit ćemo ljubav tvoju više nego vino. Pravo je da te ljube.
- ⁵ Crna sam ali lijepa, kćeri jeruzalemske, kao šatori kedarski, kao zavjese Salomonove.
- ⁶ Ne gledajte što sam garava, to me sunce opalilo. Sinovi majke moje rasrdili se na mene, postavili me da čuvam vinograde; a svog vinograda, koji je u meni, nisam čuvala.
- ⁷ Reci mi, ti koga ljubi duša moja, gdje paseš, gdje se u podne odmaraš, da ne lutam, tražeći te, oko stada tvojih drugova.
- ⁸ Ako ne znaš, o najljepša među ženama, izađi i slijedi tragove stada i pasi kozliće svoje oko pastirskih koliba.
- ⁹ Usporedio bih te s konjima pod kolima faraonovim, o prijateljice moja.
- ¹⁰ Lijepi su obrazi tvoji među naušnicama, vrat tvoj pod ogrlicama.
- ¹¹ Učinit ćemo za tebe zlatne naušnice s privjescima srebrnim.
- ¹² - Dok se kralj odmara na svojim dušecima, (tada) nard moj miriše.
- ¹³ Dragi mi je moj stručak smirne što mi među grudima počiva.
- ¹⁴ Dragi mi je moj grozd ciprov u vinogradima engedskim.
- ¹⁵ - Gle, kako si lijepa, prijateljice moja, gle, kako si lijepa, imaš oči kao golubica.
- ¹⁶ - Gle, kako si lijep, dragi moj, gle, kako si mio. Zelenilo je postelja naša.
- ¹⁷ - Grede kuća naših cedri su, a natkrovlje čempresi.

POGLAVLJE 2

- Ja sam cvijet šaronski, ljiljan u dolu.
- ² - Što je ljiljan među trnjem, to je prijateljica moja među djevojkama.
- ³ - Što je jabuka među šumskim stablima, to je dragi moj među mladićima; bila sam željna hlada njezina i sjedoh, plodovi njeni slatki su grlu mome.
- ⁴ Uveo me u odaje vina i pokrio me zastavom ljubavi.
- ⁵ Okrijepite me kolačima, osvježite jabukama, jer sam bolna od ljubavi.
- ⁶ Njegova mi je lijeva ruka pod glavom, a desnom me grli.
- ⁷ - Kćeri jeruzalemske, zaklinjem vas srnama i košutama poljskim, ne budite, ne budite

ljubav moju dok sama ne bude htjela!

⁸ Glas dragoga moga! Evo ga, dolazi, prelijeće brda, preskakuje brežuljke.

⁹ Dragi je moj kao srna, on je kao jelenče. Evo ga za našim zidom, gleda kroz prozore, zaviruje kroz rešetke.

¹⁰ Dragi moj podiže glas i govori mi: "Ustani, dragano moja, ljepoto moja, i dođi,

¹¹ jer evo, zima je već minula, kiša je prošla i nestala.

¹² Cvijeće se po zemlji ukazuje, vrijeme pjevanja dođe i glas se grličin čuje u našem kraju.

¹³ Smokva je izbacila prve plodove, vinograd, u cvatu, miriše. Ustani, dragano moja, ljepoto moja i dođi.

¹⁴ Golubice moja, u spiljama kamenim, u skrovištima vrletnim, daj da ti vidim lice i da ti čujem glas, jer glas je tvoj ugodan i lice je tvoje krasno."

¹⁵ Pohvatajte lisice, male lisice što oštećuju vinograde, naše vinograde u cvatu.

¹⁶ Dragi moj pripada meni, a ja njemu, on pase među ljiljanima.

¹⁷ Prije nego dan izdahne i sjene se spuste, vrati se, dragi moj: budi lagan kao srna, kao lane na gori Beteru.

POGLAVLJE 3

Po ležaju svome, u noćima, tražila sam onoga koga ljubi duša moja, tražila sam ga, ali ga nisam našla.

² Ustat ću dakle i optrčati grad, po ulicama i trgovima tražit ću onoga koga ljubi duša moja: tražila sam ga, ali ga nisam našla.

³ Sretoše me čuvari koji grad obilaze: "Vidjeste li onoga koga ljubi duša moja?"

⁴ Tek što dođoh od njih, nađoh onoga koga ljubi duša moja. Uхватила sam ga i neću ga pustiti, dok ga ne uvedem u kuću majke svoje, u ložnicu roditeljke svoje.

⁵ Zaklinjem vas, kćeri jeruzalemske, srnama i košutama poljskim, ne budite, ne budite ljubav moju dok sama ne bude htjela!

⁶ Što se to diže iz pustinje kao stup dima iz kada smirne i tamjana i svih prašaka mirodijskih?

⁷ Gle, to je nosiljka Salomonova, oko nje šezdeset kršnih momaka između najkršnijih u Izraelu.

⁸ Svi su vični mačevima, za rat su izvježbani, svakome je sablja o boku zbog opasnosti noćnih.

⁹ Sebi je prijestolje načinio kralj Salomon od drveta libanskoga.

¹⁰ Stupove je napravio od srebra, naslon od zlata, sjedište od grimiza, unutra je sve ukrašeno ljubavlju kćeri jeruzalemskih.

¹¹ Izadite, kćeri sionske, i vidite kralja Salomona pod dijademom kojim ga mati ovjenčala na dan svadbe njegove, na dan radosti njegova srca.

POGLAVLJE 4

Kako si lijepa, prijateljice moja, kako si lijepa! Imaš oči kao golubica (kad gledaš) ispod koprene. Kosa ti je kao stado koza što izadoše na brdo Gilead.

² Zubi su ti kao stado ovaca ostriženih kad s kupanja dolaze: idu dvije i dvije kao blizanke i nijedna nije osamljena.

- ³ Usne su tvoje kao trake od grimiza i riječi su tvoje dražesne, kao kriške mogranja tvoji su obrazi pod koprenom tvojom.
- ⁴ Vrat ti je kao kula Davidova, za obranu sagrađena: tisuću štitova visi na njoj, sve oklopi junački.
- ⁵ Tvoje su dvije dojke kao dva laneta, blizanca košutina, što pasu među ljiljanima.
- ⁶ Prije nego dan izdahne i sjene se spuste, poći ću na brdo smirne, na brežuljak tamjana.
- ⁷ Sva si lijepa, prijateljice moja, i nema mane na tebi.
- ⁸ Pođi sa mnom s Libana, nevjesto, pođi sa mnom s Libana. Sidi s vrha Amane, s vrha Senira i Hermona, iz lavljih spilja, s planina leopardskih.
- ⁹ Srce si mi ranila, sestro moja, nevjesto, srce si mi ranila jednim pogledom svojim, jednim samim biserom kolajne svoje.
- ¹⁰ Kako je slatka ljubav tvoja, sestro moja, nevjesto! Slađa je ljubav tvoja od vina, a miris ulja tvojih ugodniji od svih mirisa.
- ¹¹ S usana tvojih, nevjesto, saće kapa, pod jezikom ti je med i mlijeko, a miris je haljina tvojih kao miris libanski.
- ¹² Ti si vrt zatvoren, sestro moja, nevjesto, vrt zatvoren i zdenac zapečaćen.
- ¹³ Mladice su tvoje vrt mogranja pun biranih plodova:
- ¹⁴ nard i šafran, mirisna trska i cimet, sa svim stabljikama tamjanovim, smirna i aloj s najboljim mirisima.
- ¹⁵ Zdenac je u mom vrtu, izvor žive vode koja teče s Libana.
- ¹⁶ Ustani, sjevernjače, duni, južni vjetro, duni nad vrtom mojim, neka poteku njegovi mirisi. Neka dragi moj dođe u vrt svoj, neka jede najbolje plodove u njemu.

POGLAVLJE 5

Došao sam u vrt svoj, o sestro moja, nevjesto, berem smirnu svoju i balzam svoj, jedem med svoj i saće svoje, pijem vino svoje i mlijeko svoje. Jedite, prijatelji, pijte i opijte se, mili moji!

- ² Ja spavam, ali srce moje bdi. Odjednom glas! Dragi moj mi pokuca: "Otvori mi, sestro moja, prijateljice moja, golubice moja, savršena moja, glava mi je puna rose a kosa noćnih kapi."
- ³ "Svukla sam odjeću svoju, kako da je odjenem? Noge sam oprala, kako da ih okaljam?"
- ⁴ Dragi moj promoli ruku kroz otvor, a sva mi utroba uzdrhta.
- ⁵ Ustadoh da otvorim dragome svome, a iz ruke mi prokapa smirna i poteče niz prste na ručku zavora.
- ⁶ Otvorih dragome svome, ali on se već bijaše udaljio i nestao. Ostala sam bez daha kad je otišao. Tražila sam ga, ali ga nisam našla, zvala sam, ali nije se odazvao.
- ⁷ Sretoše me čuvari koji grad obilaze, tukli su me, ranili i plašt mi uzeli čuvari zidina.
- ⁸ Zaklinjem vas, kćeri jeruzalemske, ako nađete dragoga moga, što ćete mu reći? Da sam bolna od ljubavi.
- ⁹ Što je tvoj dragi bolji od drugih, o najljepša među ženama, što je tvoj dragi bolji od drugih te nas toliko zaklinješ?
- ¹⁰ Dragi je moj bijel i rumen, ističe se među tisućama.
- ¹¹ Glava je njegova kao zlato, zlato čisto, uvojci kao palmove mladice, crne poput gavrana.

- ¹² Oči su njegove kao golubi nad vodom potočnom; zubi mu kao mlijekom umiveni, u okvir poredani.
- ¹³ Obrazi su njegovi kao lijehe mirisnog bilja, kao cvijeće ugodno, usne su mu ljiljani iz kojih smirna teče.
- ¹⁴ Ruke su mu zlatno prstenje puno dragulja, prsa su njegova kao čista bjelokost pokriva safirima.
- ¹⁵ Noge su mu stupovi od mramora na zlatnom podnožju. Stas mu je kao Liban, vitak poput cedra.
- ¹⁶ Govor mu je sladak i sav je od ljupkosti. Takav je dragi moj, takav je prijatelj moj, o kćeri jeruzalemske.

POGLAVLJE 6

Kamo je otišao dragi tvoj, o najljepša među ženama? Kuda je zamakao dragi tvoj, da ga tražimo s tobom?

- ² Dragi je moj sišao u svoj vrt k lijehama mirisnog bilja da pase po vrtovima i da bere ljiljane.
- ³ Ja pripadam dragome svome, dragi moj pripada meni, on pase među ljiljanima.
- ⁴ Lijepa si, prijateljice moja, kao Tirsa, krasna si kao Jeruzalem, strašna kao vojska pod zastavama.
- ⁵ Odvрати oči svoje od mene jer me zbunjuju. Kosa je tvoja kao stado koza koje silaze s Gileada.
- ⁶ Zubi su ti kao stado ovaca ostriženih kada s kupanja dolaze: idu dvije i dvije kao blizanke i nijedna nije osamljena.
- ⁷ Kao kriške mogranja tvoji su obrazi pod koprenom tvojom.
- ⁸ Ima šezdeset kraljica, osamdeset inoča, a djevojaka ni broja se ne zna.
- ⁹ Ali je samo jedna golubica moja, savršena moja, jedina u majke, izabrana u roditeljke svoje. Vidjele su je djevojke i nazvale je blaženom, a kraljice i inoče hvale su joj izrekle.
- ¹⁰ Tko je ova koja dolazi kao što zora sviće, lijepa kao mjesec, sjajna kao sunce, strašna kao vojska pod zastavama?
- ¹¹ Sidoh kroz nasade oraha da vidim mladice u dolinama, da pogledam pupaju li vinogradi, cvatu li mogranji.
- ¹² Ne znam kako, tek želja moja pope me na kola naroda mog kneževskog.
- ¹³ (7:1) Vрати se, Sulamko, vrati se, vrati se da te gledamo! Što ćete vidjeti na Sulamki koja pleše u dva zbora?

POGLAVLJE 7

(7:2)

Kako su krasni koraci tvoji u sandalama, kćeri kneževska! Pregibi su bokova tvojih kao grivne stvorene rukom umjetnika.

- ² (7:3) Pupa ti je kao okrugla čaša koja nikad nije bez pića. Trbuh ti je kao stog pšenice ograđen ljiljanima.
- ³ (7:4) Dvije su dojke tvoje dva laneta, blizanca košutina.
- ⁴ (7:5) Vrat je tvoj kao kula bjelokosna. Oči su tvoje kao ribnjaci u Hešbonu kod vrata batrabimskih. Nos ti je kao kula libanska što gleda prema Damasku.

- ⁵ (7:6) Glava je tvoja kao brdo Karmel, a kosa na glavi kao purpur i kralj se zapleo u njene pletenice.
- ⁶ (7:7) Kako si lijepa i kako si ljupka, o najdraža, među milinama!
- ⁷ (7:8) Stas je tvoj kao palma, grudi su tvoje grozdovi.
- ⁸ (7:9) Rekoh: popet ću se na palmu da dohvatim vrške njezine, a grudi će tvoje biti kao grozdovi na lozi, miris daha tvoga kao jabuke.
- ⁹ (7:10) Usta su tvoja kao najbolje vino. Koje odlazi ravno dragome mome kao što teče na usnama usnulih.
- ¹⁰ (7:11) Ja pripadam dragome svome i on je željan mene.
- ¹¹ (7:12) Dođi, dragi moj, ići ćemo u polja, noćivat ćemo u selima.
- ¹² (7:13) Jutrom ćemo ići u vinograde da vidimo pupa li loza, zameće li se grožđe, jesu li procvali mognanji. Tamo ću ti dati ljubav svoju.
- ¹³ (7:14) Mandragore šire miris, u našim kućama ima svakog voća, novoga i starog, za te sam ga čuvala, o najdraži moj!

POGLAVLJE 8

- O**, da si mi brat, da si sisao prsa majke moje, našla bih te vani, poljubila bih te i nitko me zato ne bi prezirao.
- ² Povala bih te i uvela u kuću majke svoje koja me odgojila, pojila bih te najboljim vinom i sokom od mognanja.
- ³ Njegova mi je lijeva ruka pod glavom, a desnom me grli.
- ⁴ Zaklinjem vas, kćeri jeruzalemske, ne budite, ne budite ljubav mojuš dok sama ne bude htjela!
- ⁵ Tko je ta što dolazi iz pustinje, naslonjena na dragoga svoga? Probudio sam te pod jabukom gdje te mati rodila, gdje te na svijet dala roditeljka tvoja.
- ⁶ Stavi me kao znak na srce, kao pečat na ruku svoju, jer ljubav je jaka kao smrt, a ljubomora tvrda kao grob. Žar je njezin žar vatre i plamena Jahvina.
- ⁷ Mnoge vode ne mogu ugasi ljubav niti je rijeke potopiti. Da netko daje za ljubav sve što u kući ima, taj bi navukao prezir na sebe.
- ⁸ Imamo malu sestru koja još nema grudi, što ćemo činiti sa svojom sestrom kad bude riječ o njoj?
- ⁹ Ako bude poput zida, sagradit ćemo na njemu krunište od srebra; ako bude poput vrata, utvrdit ćemo ih cedrovim daskama.
- ¹⁰ Ja sam zid i grudi su moje kule: tako postadoh u očima njegovim kao ona što nađe smirenje.
- ¹¹ Salomon ima vinograd u Baal Hamonu, dao ga je čuvarima i svaki mora donijeti za urod tisuću srebrnjaka.
- ¹² Moj vinograd je preda mnom: tebi, Salomone, tisuća, a dvjesta onima što čuvaju plodove.
- ¹³ O ti, koja boraviš u vrtovima, drugovi slušaju glas tvoj, daj da ga i ja čujem!
- ¹⁴ Pohitaj, mili moj, budi kao srna i kao jelenče na gorama mirisnim!